

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 21

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 ianuarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
17.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor	2–6
26.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
4.168/2022.	— Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică	7–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 69 din 31 octombrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92 din 19 august 2021 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 26 august 2021, cu modificările și completările ulterioare, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) privind transportul și trasabilitatea deșeurilor.”

2. La articolul 4 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prevenirea și reducerea cantităților de deșeuri;”

3. La articolul 5, litera a) a alineatului (1) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este certă, fiind demonstrată prin existența unui contract ferm sau altă formă de garantare a utilizării acestuia pentru întreaga cantitate generată;

.....
(3) În lipsa unor criterii la nivel european sau național, pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care există solicitări din partea generatorilor de deșeuri, autoritatea competentă pentru protecția mediului decide prin autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu, pentru fiecare situație în parte, dacă o substanță sau un obiect este considerat subprodus.”

4. La articolul 6, litera b) a alineatului (1) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză, dovedită prin existența unor contracte de vânzare-cumpărare, în vederea utilizării substanțelor sau obiectelor respective în termen de cel mult 180 de zile de la preluarea de la generatorul de deșeuri;

.....
(2) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii Europene și/sau în cazul în care există solicitări din partea generatorilor de deșeuri, agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare *APM*, analizează și verifică împreună cu reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și transmite, în termen de maximum 60 de zile calendaristice de la solicitare, cele constatate Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare *ANPM*, care centralizează și propune criterii pentru fiecare situație în care anumite deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în termen de maximum 180 de zile calendaristice de la solicitare.

(3) Pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la alin. (2) iau în considerare eventualele efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză, respectă prevederile alin. (5) și sunt

adoptate prin ordine comune de ministru, emise de autoritățile centrale în domeniul mediului, economiei, dezvoltării rurale și administrației publice.”

5. La articolul 8, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) La solicitarea organelor de urmărire penală, ANPM efectuează încadrarea, pe tip de deșeu, prin intermediul laboratorului de referință sau prin intermediul altor laboratoare acreditate, a deșeurilor ce fac obiectul unor cauze penale.”

6. La articolul 12, litera e) a alineatului (2) și alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) comunicarea către public cu privire la impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, ierarhia deșeurilor și potențialul de reciclare multiplă, dacă este cazul.

.....
(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică cu respectarea responsabilităților prevăzute la art. 23 alin. (1) și art. 24 și a legislației privind produsele, iar în cazul unui conflict între prezenta ordonanță de urgență și Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare, acestea din urmă prevalează în cazul aplicării răspunderii extinse a producătorilor.

(5) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a obligațiilor, producătorii de echipamente electrice și electronice, producătorii de baterii și acumulatori portabili trebuie să implementeze răspunderea extinsă a producătorilor, definită potrivit pct. 31 din anexa nr. 1, și să se conformeze cu prevederile ordinului prevăzut la alin. (15) în termen de 9 luni de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

7. La articolul 12 alineatul (7) litera g), punctele (i) și (iii) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(i) costurile de colectare separată, de transport și tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor naționale de gestionare a deșeurilor stabilite la nivelul Uniunii Europene, precum și costurile necesare pentru atingerea altor obiective prevăzute la lit. b), luând în calcul veniturile obținute din reutilizare, din vânzarea ca materii prime secundare a materialelor provenite din produsele lor sau din garanțiile nerevendicate;

.....
(iii) costurile de colectare și raportare a datelor potrivit lit. c);”

8. La articolul 12 alineatul (7) litera g), după punctul (iii) se introduce un nou punct, punctul (iv), cu următorul cuprins:

„(iv) costurile de funcționare a organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor;”

9. La articolul 12 alineatul (7) litera h), punctele (i) și (ii) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(i) stabilirea unor costuri distincte pentru tipuri de produse sau pentru grupe de produse similare, în principal luând în considerare durabilitatea lor, posibilitatea de a fi reparate sau reutilizate, reciclabilitatea lor și conținutul de substanțe periculoase, într-o abordare a întregului ciclu de viață aliniat cu cerințele relevante stabilite de legislația Uniunii Europene, în baza criteriilor armonizate pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a pieței interne europene;

(ii) ca toate costurile de gestionare a deșeurilor să fie stabilite în mod transparent, prin publicarea structurii de costuri a fiecărui an fiscal încheiat pe website-ul propriu al fiecărei organizații de implementare a răspunderii extinse a producătorilor, cel târziu la data de 31 mai a anului următor.”

10. La articolul 12, alineatele (14) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(14) Pentru autorizarea și supravegherea implementării, îndeplinirii în mod colectiv, individual și/sau prin reprezentanți autorizați, după caz, a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului, se înființează în cadrul autorității publice centrale pentru protecția mediului Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, denumită în continuare *Comisia*.

(15) Structura specifică și regulamentul de funcționare a Comisiei prevăzute la alin. (14) și procedura de autorizare, avizare anuală și de retragere a dreptului de operare a organizațiilor și producătorilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului se aprobă prin ordin de ministru.”

11. La articolul 14, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul agriculturii împreună cu autoritatea publică centrală din domeniul protecției mediului monitorizează, respectiv evaluează punerea în aplicare a măsurilor instituite în materie de prevenire pe baza metodologiei comune stabilite de Comisia Europeană în Decizia delegată (UE) 2019/1.597 a Comisiei din 3 mai 2019 de completare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive în ceea ce privește o metodologie comună și cerințele minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de deșeuri alimentare, începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea acestui act.

„(6) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul agriculturii, împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, adoptă prin ordin comun sau propune prin hotărâre a Guvernului, după caz, norme pentru punerea în aplicare a prevederilor Deciziei delegate (UE) 2019/1.597.”

12. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (21) și (22), cu următorul cuprins:

„(21) Transportul deșeurilor se face numai cu autovehicule înscrispionate cu litera «D» la loc vizibil.

(22) Transportul/Transferul deșeurilor introduse pe teritoriul național se va face numai pe rute generice prestabilite prin dispoziții ale administrației publice centrale.”

13. La articolul 17 alineatul (5), literele a), i) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să asigure colectarea separată cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la data de 1 ianuarie 2025 și pentru textilele din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în cadrul unui singur contract de delegare a serviciului de salubritate sau pe mai multe tipuri de materiale/contract/contracte distincte pentru toate tipurile de materiale/pe tip de material și să organizeze atribuirea conform deciziei luate;

i) să stabilească și să aprobe pentru beneficiarii serviciului de salubritate taxe/tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), și sancțiuni aplicabile în cazul în care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător fluxurile de deșeuri stabilite prin Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

l) să stabilească prin contracte de delegare în sarcina operatorilor de salubritate suportarea costurilor aferente achitării contribuției prevăzute la lit. j) și k) pentru cantitățile de deșeuri municipale destinate a fi depozitate care depășesc cantitățile corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;”

14. La articolul 19, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), alin. (2) și (3), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului instituie un sistem eficace de colectare a datelor, control al calității acestora și de trasabilitate a deșeurilor municipale, gestionat de către Administrația Fondului pentru Mediu, sistemul conținând localizarea, istoricul cantităților și al operațiunilor de gestionare a deșeurilor municipale, precum colectarea, transportul, reciclarea și, după caz, valorificarea, sortarea și eliminarea prin identificare electronică.

(5) Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul prevăzut la alin. (4) constă în registre electronice înființate în temeiul art. 48 alin. (7) și (8) sau în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate ori în ratele medii ale pierderii de deșeuri sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, practicile de gestionare a deșeurilor.”

15. La articolul 20, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Abandonarea, aruncarea, precum și ascunderea deșeurilor sunt interzise.

(4) Eliminarea, deținerea, păstrarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop sunt interzise.”

16. La articolul 23, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru îndeplinirea obligațiilor legale privind gestionarea deșeurilor, titularul unei activități economice de gestionare a deșeurilor și/sau generatoare de deșeuri are obligația

să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii sau să delege această obligație unei terțe persoane.

(5) Pentru activitățile care necesită autorizație de mediu/autorizație integrată de mediu, persoanele desemnate, prevăzute la alin. (4), trebuie să fie instruite în domeniul prevenirii generării de deșeuri și al managementului deșeurilor, inclusiv în domeniul substanțelor periculoase, ca urmare a absolvirii unor programe de perfecționare și specializare recunoscute la nivel național, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

17. La articolul 31, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Producătorii și deținătorii de uleiuri uzate, cu excepția persoanelor fizice, sunt obligați să predea întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.”

18. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Toate unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de colectare, salubritate, tratare a deșeurilor sunt obligate să obțină o autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului.”

19. La articolul 34, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Autorizația/Autorizația integrată de mediu se emite numai pentru operatorii economici persoane juridice.”

20. La articolul 34, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligate să depună la autoritatea competentă pentru protecția mediului documentația completată conform prevederilor alin. (2) și să solicite revizuirea autorizației/autorizației integrate de mediu până la data de 1 februarie 2024.”

21. La articolul 40 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite de prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul național;”

22. La articolul 40, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă dispozițiile art. 23 din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, în materie de planificare a deșeurilor de ambalaje, obiectivele prevăzute la art. 17 și art. 18 alin. (1) și (2) din prezenta ordonanță de urgență și cerințele de la art. 5—9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 și, în scopul prevenirii aruncării de deșeuri, cerințele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2010 privind stabilirea strategiei pentru mediul marin, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2011, cu modificările ulterioare, și anexa nr. 3 la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.”

23. La articolul 48, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Producătorii de deșeuri nepericuloase, unitățile și întreprinderile prevăzute la art. 34, producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase, nepericuloase cu titlu profesional ori acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase și nepericuloase țin o evidență cronologică lunară, o publică în format tabelar și o pun la dispoziția agenției județene pentru protecția mediului electronic în sistemul pus la dispoziție de ANPM, până la 15 martie anul următor raportării, precum și la cerere autorităților competente de control, după:”

24. La articolul 49, alineatele (6), (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul economiei și autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul agriculturii și al dezvoltării rurale raportează Comisiei Europene, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare, punerea în aplicare a art. 14 alin. (2) și (4) pentru fiecare an calendaristic potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/2.000 a Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unui format pentru raportarea datelor privind deșeurile alimentare și pentru transmiterea raportului de control al calității în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C (2019) 8577] și Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/19.

.....
(11) Operatorii economici prevăzuți la art. 13 alin. (5) trebuie să raporteze anual autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale și ANPM, după caz, măsurile adoptate și progresul înregistrat.

(12) Producătorii care introduc pe piața din România produse reutilizate care includ atât produse reparate, cât și produse uzate care au parcurs operația de pregătire pentru reutilizare trebuie să pună la dispoziția autorității publice centrale în domeniul economiei și autorităților pentru protecția mediului o evidență cronologică a cantităților de produse reutilizate, componentelor reutilizate, deșeurilor rezultate din procesul de pregătire pentru reutilizare, tipurilor și a beneficiarilor produselor respective potrivit normei prevăzute la art. 14 alin. (5).”

25. La articolul 60 alineatul (1) punctul A, după litera g) se introduce o nouă literă, litera g1), cu următorul cuprins:

„g1) asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea și eliminarea finală a deșeurilor periculoase, provenite din gospodării, pe cheltuiala autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, de asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, cu posibilitatea recuperării contravalorii costurilor conform prevederilor art. 22;”

26. La articolul 60 alineatul (1) punctul A, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) asigură spațiile necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, ținând cont de reglementările urbanistice și de cele emise de Ministerul Sănătății, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deșeu și dezvoltă în mod corespunzător centrele înființate potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și

completările ulterioare, pentru a oferi populației posibilitatea de a se debarasa, fără plată, de deșeuri de hârtie și carton, sticlă, metal, materiale plastice, lemn, textile, ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, deșeuri de baterii și acumulatori, ulei vegetal uzat și deșeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilă;”

27. La articolul 62 alineatul (1), literele a)—e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 40.000 lei la 60.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 12 alin. (11) și (12), art. 13 alin. (3), art. 15 alin. (1), alin. (2) lit. a) și b) și alin. (3), art. 16 alin. (1)—(3) și (6), art. 17 alin. (3), (4), (6) și (7), art. 20 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (3) și (4), art. 23, art. 24 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), (4) și (5), art. 29, 31, art. 34 alin. (1) și (5), art. 36 alin. (2), art. 44 alin. (1) și (3), art. 48 alin. (1), (2), (5) și (6) și art. 61 alin. (4);

b) cu amendă de la 30.000 lei la 45.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 50.000 lei la 70.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 11 și art. 20 alin. (3)—(6);

c) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru persoanele fizice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 30 alin. (4) și (5);

d) cu amendă de la 20.000 lei la 45.000 lei, pentru neîndeplinirea obligațiilor și responsabilităților ce le revin autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiilor de dezvoltare intercomunitară ale acestora, potrivit prevederilor art. 17 alin. (5), art. 30 alin. (1), art. 33 alin. (1), art. 49 alin. (14) și art. 60 alin. (1)—(4) și (6);

e) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 32 alin. (1) și (2) și art. 49 alin. (9), (11), (12) și (15).”

28. La articolul 64, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) În cazul nerespectării dispozițiilor art. 20 alin. (3)—(6) se aplică sancțiunea contravențională complementară de confiscare a vehiculelor, bunurilor și mijloacelor folosite la săvârșirea contravenției pentru abandonarea/aruncarea/eliminarea deșeurilor în spații neautorizate, incendierea deșeurilor, îngroparea deșeurilor, după caz.”

29. La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul nerespectării dispozițiilor art. 20 alin. (4) se aplică sancțiunea contravențională complementară de confiscare a deșeurilor care au valoare, deținute, păstrate în afara spațiilor autorizate și/sau a căror proveniență nu este dovedită, în condițiile legii.”

30. Articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — Contravențiilor prevăzute la art. 62—64 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

31. La articolul 66, partea introductivă și literele b) și g) ale alineatului (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte

atunci când cantitatea sau impactul asupra mediului ori asupra vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor nu poate fi neglijată:

.....
b) colectarea, transportul sau valorificarea de deșeuri, inclusiv controlul acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a spațiilor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de comercianți sau brokeri în procesul de gestionare a deșeurilor, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu;

.....
g) eliminarea, deținerea, păstrarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate;”

32. La articolul 66 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) abandonarea, aruncarea și/sau ascunderea deșeurilor.”

33. La articolul 66, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Faptele comise în mod repetat de aceeași persoană, care, analizate împreună, relevă o cantitate totală de deșeuri sau un impact cumulat asupra mediului, vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor ce nu poate fi neglijată/neglijat, se pedepsesc potrivit alin. (1), deși acestea, săvârșite în mod separat, nu sunt considerate infracțiuni în înțelesul alineatului respectiv.

(12) Pentru a evalua în ce măsură cantitatea sau impactul asupra mediului sau asupra vieții, integrității corporale sau sănătății persoanelor nu poate fi neglijată, în sensul prevederilor alin. (1), vor fi avute în considerare următoarele:

a) numărul de obiecte considerate deșeuri și vizate de actul de conduită ilicit;

b) cantitatea sau volumul deșeurilor vizate de actul de conduită ilicit;

c) determină un impact asupra mediului ce nu poate fi neglijat, modificarea, chiar și într-o proporție mică, a calității apei, solului sau subsolului din aria vizată de actul de conduită ilicit;

d) este îndeplinită condiția de cantitate ce nu poate fi neglijată sau de impact asupra mediului ce nu poate fi neglijat atunci când pentru înlăturarea efectului actului de conduită ilicit este necesar un efort ce implică un cost de orice natură.”

34. La articolul 66 alineatul (2), literele a), c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) introducerea pe teritoriul României de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate, considerate deșeuri în sensul prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare, și cărora nu le-a încetat statutul de deșeu, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

.....
c) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare sau eliminare a deșeurilor periculoase;

d) introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul României a deșeurilor, inclusiv în sau din zonele libere, așa cum sunt instituite prin Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările și completările ulterioare, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, în cazul în care această activitate intră în domeniul de aplicare din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006,

cu modificările ulterioare, indiferent dacă transportul se efectuează prin una sau mai multe operațiuni;”.

35. **La articolul 66 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:**

„e) nerespectarea obligației prevăzute de art. 64 alin. (2).”

36. **La anexa nr. 1, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„11. *abandonarea* — părăsirea/debarasarea de către o persoană fizică ori juridică a deșeurilor și/sau substanțelor ori obiectelor în locurile sau spațiile unde au fost generate;”.

37. **La anexa nr. 1, după punctul 11 se introduc trei noi puncte, punctele 12—14, cu următorul cuprins:**

„12. *ascunderea* — așezarea deșeurilor și/sau substanțelor ori obiectelor într-un loc în care să nu poată fi văzute și/sau găsite, alta decât îngroparea;

13. *îngroparea* — ascunderea sau încercarea de ascundere în sol a deșeurilor;

14. *aruncarea* — debarasarea de către o persoană fizică ori juridică a deșeurilor și/sau substanțelor ori obiectelor în locurile sau spațiile, altele decât cele special amenajate pentru colectarea, depozitarea și tratarea acestora;”.

38. **La anexa nr. 1, după punctul 19 se introduce un nou punct, punctul 191, cu următorul cuprins:**

„191. *introducerea/scoaterea de deșeuri pe/de pe teritoriul României* — trecerea deșeurilor peste frontiera de stat a României, astfel cum această noțiune este reglementată în legislația specială, prin oricare loc organizat și autorizat de Guvernul României pentru trecerea frontierei de stat sau prin orice alt loc;”.

Art. II. — (1) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Administrația Fondului pentru Mediu elaborează procedura de raportare a datelor și informațiilor prevăzute la art. 48 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, care va fi aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Prevederile art. 60 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se implementează în maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
VIRGIL GURAN

București, 6 ianuarie 2023.
Nr. 17.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 ianuarie 2023.
Nr. 26.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică

Având în vedere Procesul-verbal nr. 7 din 15.12.2022 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 11 alin. (2) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- elementele de identificare a organismului;
- perioada de valabilitate a notificării;
- familiiile de produse/produsele, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței și

funcția organismului, precum și specificațiile tehnice armonizate pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR — și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin, Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 945/2021 privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 9 august 2021, se abrogă.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Denumirea organismului: Societatea Comercială ALL CERT PRODUCT — S.R.L.

NB 2232

Adresa: Strada Magnetului nr. 18, parter și etaj, sectorul 3, București

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domeniile de competență:

Nr. deciziei CE	Familii de produse/Produsele și utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/740/CE	PRODUSE DE BAZĂ ȘI AUXILIARE PENTRU ZIDĂRIE (1/3): Elemente de zidărie categoria 1 (pentru utilizare în ziduri, coloane și pereți interiori)	Sistem 2+	SR EN 771-1+A1:2015 SR EN 771-2+A1:2015 SR EN 771-3+A1:2015 SR EN 771-4+A1:2015 SR EN 771-5+A1:2015 SR EN 771-6+A1:2015	CPF
97/740/CE	PRODUSE DE BAZĂ ȘI AUXILIARE PENTRU ZIDĂRIE (1/3): — Mortare industriale de zidărie, cu performanțe indicate (pentru utilizare în ziduri, coloane și pereți interiori)	Sistem 2+	SR EN 998-2:2016	CPF
98/598/CE	Agregate minerale pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate pentru mixturi de bitum și tratamente de suprafață (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	SR EN 12620:2002+A1:2008 SR EN 13043:2003 SR EN 13043:2003/AC:2004 SR EN 13055-1:2003 SR EN 13055-1:2003/AC:2004 SR EN 13055-2:2004 SR EN 13139:2003 SR EN 13139:2003/AC:2004 SR EN 13139:2003/C91:2009 SR EN 13242+A1:2008 SR EN 13383-1:2003 SR EN 13383-1:2003/AC:2004 SR EN 13450:2003 SR EN 13450:2003/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate minerale pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate pentru mixturi inerte sau cu liant hidraulic (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	SR EN 12620:2002+A1:2008 SR EN 13043:2003 SR EN 13043:2003/AC:2004 SR EN 13055-1:2003 SR EN 13055-1:2003/AC:2004 SR EN 13055-2:2004 SR EN 13139:2003 SR EN 13139:2003/AC:2004 SR EN 13139:2003/C91:2009 SR EN 13242+A1:2008 SR EN 13383-1:2003 SR EN 13383-1:2003/AC:2004 SR EN 13450:2003 SR EN 13450:2003/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate minerale pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Blocuri de piatră pentru protecție (anrocamente cu piatră sortată) (pentru structuri hidraulice și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	SR EN 12620:2002+A1:2008 SR EN 13043:2003 SR EN 13043:2003/AC:2004 SR EN 13055-1:2003 SR EN 13055-1:2003/AC:2004 SR EN 13055-2:2004 SR EN 13139:2003 SR EN 13139:2003/AC:2004 SR EN 13139:2003/C91:2009 SR EN 13242+A1:2008 SR EN 13383-1:2003 SR EN 13383-1:2003/AC:2004 SR EN 13450:2003 SR EN 13450:2003/AC:2004	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse/Produsele și utilizările preconizate	Sistemul de evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate minerale pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Balast feroviar (pentru lucrări feroviare)	Sistem 2+	SR EN 12620:2002+A1:2008 SR EN 13043:2003 SR EN 13043:2003/AC:2004 SR EN 13055-1:2003 SR EN 13055-1:2003/AC:2004 SR EN 13055-2:2004 SR EN 13139:2003 SR EN 13139:2003/AC:2004 SR EN 13139:2003/C91:2009 SR EN 13242+A1:2008 SR EN 13383-1:2003 SR EN 13383-1:2003/AC:2004 SR EN 13450:2003 SR EN 13450:2003/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate minerale pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Filere pentru mixturi de bitum și tratamente de suprafață (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	SR EN 12620:2002+A1:2008 SR EN 13043:2003 SR EN 13043:2003/AC:2004 SR EN 13055-1:2003 SR EN 13055-1:2003/AC:2004 SR EN 13055-2:2004 SR EN 13139:2003 SR EN 13139:2003/AC:2004 SR EN 13139:2003/C91:2009 SR EN 13242+A1:2008 SR EN 13383-1:2003 SR EN 13383-1:2003/AC:2004 SR EN 13450:2003 SR EN 13450:2003/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate minerale pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Filere pentru beton, mortar și mortar subțire (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	SR EN 12620:2002+A1:2008 SR EN 13043:2003 SR EN 13043:2003/AC:2004 SR EN 13055-1:2003 SR EN 13055-1:2003/AC:2004 SR EN 13055-2:2004 SR EN 13139:2003 SR EN 13139:2003/AC:2004 SR EN 13139:2003/C91:2009 SR EN 13242+A1:2008 SR EN 13383-1:2003 SR EN 13383-1:2003/AC:2004 SR EN 13450:2003 SR EN 13450:2003/AC:2004	CPF
98/601/CE	PRODUSE PENTRU CONSTRUCȚIA DRUMURILOR (1/2): Amestecuri bituminoase (utilizate la construcția și tratarea la suprafață a drumurilor)	Sistem 2+	SR EN 13108-1:2006 SR EN 13108-1:2006/AC:2008 SR EN 13108-2:2006 SR EN 13108-2:2006/AC:2008 SR EN 13108-3:2006 SR EN 13108-3:2006/AC:2008 SR EN 13108-4:2006 SR EN 13108-4:2006/AC:2008 SR EN 13108-5:2006 SR EN 13108-5:2006/AC:2008 SR EN 13108-6:2006 SR EN 13108-6:2006/AC:2008 SR EN 13108-7:2006 SR EN 13108-7:2006/AC:2008	CPF
98/601/CE	PRODUSE PENTRU CONSTRUCȚIA DRUMURILOR (1/2): Tratamente de suprafață (utilizate la tratamentul de suprafață al drumurilor)	Sistem 2+	SR EN 12271:2007	CPF

NOTĂ:

CPF = funcția specifică de certificare a controlului producției în fabrică.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 69

din 31 octombrie 2022

Dosar nr. 1.0711/1/2022

Gabriela Elena Bogasiu — judecător, vicepreședintele
Înaltei Curți de Casație și
Justiție, președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici — judecător, președintele Secției I
civile
Daniel Grădinaru — judecător, președintele Secției
penale
Mariana Hortolomei — judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea — judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu — judecător la Secția I civilă
Valerica Voica — judecător la Secția penală
Elena Barbu — judecător la Secția penală
Eleni Cristina Marcu — judecător la Secția penală
Mircea Mugurel Șelea — judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu — judecător la Secția penală

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, prin Încheierea din 21 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 7.467/63/2019.

6. După prezentarea referatului cauzei, președintele completului acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public în vederea expunerii punctului de vedere în raport cu soluția de respingere a sesizării, ca inadmisibilă, propusă prin raportul întocmit în cauză.

7. Doamna procuror-șef Antonia Eleonora Constantin expune argumentele cuprinse în punctul de vedere depus la dosar, în sensul că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării. În esență, se arată că este îndeplinită condiția noutății, chiar dacă nu este generată de dispoziții legale recent intrate în vigoare, iar jurisprudența identificată este inconsistentă și neunitară. Cu referire la practica judiciară inconsistentă și neunitară indicată în raport, se argumentează că, în situații similare, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a apreciat că este necesar a se da efect util mecanismului hotărârii prealabile, prin dezlegarea pe fond a chestiunii de drept. În acest sens, se face referire la deciziile Completului

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 54/2020 (paragraful 151), nr. 44/2019 (paragrafele 57—60) și nr. 41/2019 (paragraful 34). Totodată, se arată că, în prezenta cauză, jurisprudența neunitară a apărut în perioada 2021—2022, divergențele existând atât în materie penală, cât și în materie civilă, precum și între orientările jurisprudențiale penale și civile, inclusiv la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

8. Președintele completului încheie dezbaterile, iar completul rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

9. Prin Încheierea din 21 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 7.467/63/2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1.385 alin. (1) și (3) din Codul civil, prejudiciul derivat din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, în forma în vigoare la data producerii infracțiunii, este prezumat de lege prin dispozițiile art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și art. 15 alin. (6) lit. a) și anexa la același act normativ?

II. Dispoziții legale incidente

10. Prevederile din dreptul intern ce formează obiectul sesizării și alte dispoziții legale relevante sunt următoarele:

a) **Art. 1.385 alin. (1) și (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil (Codul civil):**

„Art. 1.385. — **Întinderea reparației**

(1) *Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.*

(...)

(3) *Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit, precum și cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.”;*

b) **dispoziții cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, forma în vigoare la data de 22 decembrie 2014 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009):**

„Art. 13. — (1) *Acordarea licenței de organizare a jocurilor de noroc, respectiv acordarea autorizației de exploatare a jocurilor de noroc se realizează cu perceperea de taxe.*

(...)

Art. 14. — (1) *Nivelul taxelor pentru eliberarea licențelor de organizare a jocurilor de noroc, a autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc și a taxei de acces prevăzute la art. 13 alin. (4), precum și nivelul minim al capitalului social subscris și*

vărsat de operatorii economici organizatori de jocuri de noroc sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență și pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Taxele aferente activităților din domeniul jocurilor de noroc se plătesc de către operatorii economici organizatori, după cum urmează:

a) taxa aferentă licenței de organizare a jocurilor de noroc:

(i) pentru primul an, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care documentația a fost aprobată;

(...)

b) taxa anuală aferentă autorizației de exploatare a jocurilor de noroc:

(i) pentru jocurile de noroc caracteristice activității cazinourilor și jocurile tip slot-machine, taxa se datorează pentru fiecare mijloc de joc și se plătește în 4 rate trimestriale egale, astfel:

A. pentru primul trimestru — până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care documentația a fost aprobată;

B. pentru celelalte trimestre — până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din trimestru (respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie) pentru trimestrul următor;

(...)

Art. 15. — (...)

(6) Numărul minim de mijloace de joc, locații sau dotări tehnice pentru care se poate solicita autorizarea este:

a) pentru jocurile tip slot-machine, numărul minim de mijloace de joc care pot fi exploatate de același operator economic este de 50 de aparate, care pot fi exploatate în cadrul aceleiași locații sau în locații diferite. Dacă numărul autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc plătite de organizator scade sub numărul prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, licența de organizare a jocurilor de noroc se revocă de drept, fără îndeplinirea altor proceduri prealabile. (...)

Art. 17. — (...)

(9) După revocarea licenței de organizare a jocurilor de noroc, pe perioada suspendării autorizației de exploatare a jocurilor de noroc, precum și după încetarea activității de jocuri de noroc, sub orice formă, operatorii economici organizatori de jocuri de noroc sunt obligați să achite diferența rămasă de plată din taxa anuală aferentă autorizației/autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc.

Art. 23. — (1) Desfășurarea fără licență sau autorizație a oricăreia dintre activitățile din domeniul jocurilor de noroc constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(...)

Anexă

1. Taxe anuale percepute pentru activitățile din domeniul jocurilor de noroc

I. Taxe aferente licenței de organizare a jocurilor de noroc (anuale):

(...)

E. Pentru jocurile tip slot-machine: 25.000 lei

(...)

II. Taxe aferente autorizației de exploatare a jocurilor de noroc (anuale):

(...)

E. Pentru fiecare mijloc de joc tip slot-machine: 8.000 lei (...)"

III. Expunerea succintă a cauzei

11. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la 9 aprilie 2019, pe rolul Judecătoria Craiova, cu nr. 10.169/215/2019, reclamantul Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc — Serviciul

Teritorial Sud Vest (ONJN) a solicitat obligarea pârâtei C.F., în calitate de administrator al G. — S.R.L., la plata unei despăgubiri în sumă de 425.350 lei, reprezentând contravaloarea taxei de licență (25.000 lei) și, respectiv, de autorizare pentru jocuri de noroc de tip slot-machine (400.000 lei, calculată pentru 50 de aparate, minim la autorizare, în cuantum de 8.000 lei pe aparat) și 350 de lei venit nelegal încasat din exploatarea a patru mijloace de joc de noroc la 22 decembrie 2014, taxe datorate și neachitate către bugetul statului.

12. Prin Sentința civilă nr. 378/2020 din 23 iulie 2020, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 7.467/63/2019, s-a admis, în parte, acțiunea și a fost obligată pârâta C.F. la plata sumelor de 25.000 lei, reprezentând taxa aferentă licenței de organizare a jocurilor de noroc, 32.000 lei, reprezentând taxa aferentă autorizației de exploatare a jocurilor de noroc pentru aparate tip slot-machine, și 350 de lei, reprezentând venit încasat nelegal, pentru considerentele arătate în continuare: (i) La data de 22 decembrie 2014, echipa de inspectori ai ONJN a efectuat un control la G. — S.R.L., unitate care desfășoară activitate de alimentație publică (bar), și au fost identificate 4 mașini electronice cu câștiguri tip slot-machine, care se aflau în funcțiune și nu aveau plăcuțe de identificare, respectiv timbre metrologice emise de Biroul Român de Metrologie Legală.

(ii) Cu ocazia controlului a mai fost găsită și suma de 350 de lei, provenită din exploatarea aparatelor de tip slot-machine și s-a constatat că administratorul societății nu deținea licență sau autorizație în domeniul jocurilor de noroc, iar locația în care funcționau cele 4 aparate de tip slot-machine nu era înregistrată la oficiul registrului comerțului ca punct de lucru în care să se desfășoare activitatea de jocuri de noroc și nici nu era afișată licența de organizare a jocurilor de noroc. (iii) Prin ordonanța de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova emisă la 31 octombrie 2018 în Dosarul penal nr. 1.286/P/2015, rămasă definitivă prin Încheierea penală din 21 februarie 2019, pronunțată de Judecătoria Craiova în Dosarul nr. 29.591/215/2018, s-a reținut că fapta săvârșită de pârâta C.F. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009. Întrucât pârâta C.F. a recunoscut fapta, s-a apreciat că sunt îndeplinite dispozițiile art. 318 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, astfel că, prin ordonanța menționată, s-a renunțat la urmărirea penală, iar, pentru soluționarea laturii civile, ONJN a fost îndrumat să se adreseze instanței civile. (iv) În cauză, sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, în sensul că fapta pârâtei de a exploata aparatele tip slot-machine, fără autorizațiile necesare funcționării, cu neplata autorizațiilor și licențelor de funcționare, are caracter ilicit, fiind contrară prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009. Vinovăția pârâtei C.F. rezultă cu certitudine din poziția procesuală a acesteia, atât în fața instanței de judecată, cât și în fața organelor judiciare de urmărire penală, pârâta recunoscând săvârșirea faptei ilicite. Prin fapta săvârșită s-a creat un prejudiciu cert și actual, constând în contravaloarea celor două taxe, respectiv 25.000 de lei, reprezentând taxă aferentă licenței de organizare a jocurilor de noroc, și 32.000 de lei, taxă aferentă autorizației de exploatare a jocurilor de noroc pentru cele 4 aparate de tip slot-machine (taxă autorizație de 8.000 lei pentru fiecare aparat). Este neîntemeiată solicitarea reclamantului de a fi obligată pârâta la plata unei taxe de autorizare pentru 50 de aparate de joc (400.000 lei), deoarece s-a dovedit că aceasta a exploatat, fără respectarea dispozițiilor legale, doar 4 aparate de joc, astfel că nu poate datora decât contravaloarea taxei de autorizare pentru cele 4 aparate de joc.

13. Prin Decizia nr. 56/2021 din 10 martie 2021, Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a respins, ca nefondat, apelul declarat de reclamantul ONJN împotriva sentinței menționate la paragraful 4 din prezenta decizie.

14. Împotriva deciziei menționate la paragraful 13 a declarat recurs ONJN, în temeiul art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, solicitând casarea deciziei atacate, reținerea cauzei spre rejudecare, admiterea acțiunii civile și obligarea pârâtei C.F. la plata despăgubirilor civile în cuantum de 425.000 lei către partea civilă, reprezentând prejudiciul cauzat prin comiterea infracțiunii. În motivarea recursului, sunt expuse următoarele critici: (i) În mod greșit instanța a reținut că prejudiciul invocat de către reclamant nu este cert și în strânsă legătură de cauzalitate cu fapta ilicită a pârâtei, întrucât fapta penală există, a fost săvârșită cu vinovăția cerută de lege și a fost recunoscută de către pârâtă. (ii) Prejudiciul produs bugetului de stat este cert, întrucât, dacă organizatorul jocurilor de noroc ar fi respectat legislația în materie, taxele aferente se achită înainte de începerea activității și pentru 50 de aparate minim. În mod greșit instanța de apel a apreciat că cele două taxe de autorizație și licență nu reprezintă un prejudiciu cert, întrucât aceasta este prima condiție impusă de legislația din domeniul jocurilor de noroc pentru a putea organiza jocuri de noroc, care sunt monopol de stat. (iii) Deoarece operatorii economici licențiați nu pot funcționa decât în această formă, se creează un precedent periculos, prin care persoanele care vor să organizeze și să exploateze jocuri de noroc nu vor mai achita taxele prevăzute de lege pentru 50 de aparate, așa cum legiuitorul a prevăzut la data săvârșirii faptei (în prezent, 75 de aparate minim), și vor alege să exploateze aceste mijloace de joc fără îndeplinirea condițiilor legale de autorizare și fără plata taxelor, cu un număr mai mic de astfel de jocuri, iar, dacă sunt depistate, vor avea o situație mai favorabilă în raport cu cei care respectă legea. (iv) Potrivit dispozițiilor art. 1 și art. 18 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 870/2009, cât și ale art. 6 și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, persoanei fizice îi este interzisă organizarea de jocuri de noroc tip slot-machine, iar persoana juridică are obligația să achite la bugetul de stat 25.000 lei, reprezentând taxa anuală aferentă licenței de organizare a jocurilor de noroc tip slot-machine, precum și 400.000 lei, reprezentând taxa anuală de autorizare pentru exploatarea numărului minim obligatoriu de 50 de mijloace de joc tip slot-machine, conform reglementărilor în vigoare la data săvârșirii faptei, astfel că, în speță, prejudiciul total adus bugetului consolidat al statului este de 425.000 lei. (v) În speță, își găsesc aplicabilitatea prevederile art. 1.349 raportat la art. 1.357 din Codul civil, iar repararea integrală a prejudiciului reprezintă principiul de bază al răspunderii civile delictuale, consacrat de dispozițiile art. 1.385 alin. (1) din Codul civil. În mod greșit instanța a reținut că, pentru recuperarea prejudiciului, se aplică principiul proporționalității, de vreme ce acest principiu își găsește aplicabilitatea atunci când cuantumul nu este prevăzut de lege și se stabilește de către instanță în măsura dovedirii acestuia de către reclamant, însă, în speța dedusă judecării, cuantumul prejudiciului este reglementat de lege. Prejudiciul este cert, în sensul art. 1.532 din Codul civil, și nu poate fi mai mic decât cel stabilit prin lege.

15. Recursul a fost înregistrat pe rolul Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 7.467/63/2019.

16. Cauza a fost reținută în pronunțare la 21 octombrie 2021, iar, la termenul din 25 noiembrie 2021, instanța de recurs a repus cauza pe rol pentru a discuta cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept cu chestiunea de drept menționată la

paragraful 9 din prezenta decizie, solicitându-se părților un punct de vedere asupra admisibilității sesizării și asupra problemei de drept invocate.

IV. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

A. Asupra admisibilității sesizării

17. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, respectiv: (i) sesizarea este formulată în cadrul unui dosar aflat în curs de judecată pe rolul Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție; (ii) instanța este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în recurs; (iii) soluționarea, pe fond, a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât obiectul recursului îl constituie determinarea prejudiciului cert produs prin fapta ilicită a pârâtei; (iv) chestiunea de drept nu a făcut obiectul pronunțării Înaltei Curți într-o altă hotărâre prealabilă și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se cere este nouă pe rolul instanțelor civile.

18. Chestiunea de drept a fost analizată atât de instanțele penale, în contextul formulării unor plângeri pentru infracțiunea reglementată de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, ca latură civilă, finalizate cu o soluție de condamnare, cât și, minoritar, de către instanța civilă investită cu acțiunea civilă rămasă nesoluționată ca urmare a unei soluții de necondamnare pronunțate de instanța penală.

19. În jurisprudența instanțelor penale, latura civilă a fost soluționată, în general, în sensul că prejudiciul rezultat din infracțiune este cel fiscal, reprezentat de taxele totale de licență și de autorizare neachitate pentru numărul minim de aparate de tip slot-machine prevăzut de lege pentru obținerea autorizației (Decizia penală nr. 1.463 din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori; Decizia penală nr. 960 din 2 octombrie 2019 a Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie; Decizia penală nr. 215 din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori).

20. În ceea ce privește instanțele civile, în practica recentă, două dintre cauze au fost finalizate cu decizii civile pronunțate în recurs de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție (deciziile civile nr. 398 din 23 februarie 2021 și nr. 1.228 din 8 iunie 2021) și în apel de Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă (Decizia civilă nr. 49 din 4 martie 2021), prin care s-a statuat că prejudiciul civil constă în taxa de licență și de autorizare corespunzătoare numărului de aparate efectiv exploatate. În acest sens s-au pronunțat și Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Decizia penală nr. 868 din 2 octombrie 2020, și Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Decizia penală nr. 3 A din 6 ianuarie 2022.

21. A mai existat o opinie minoritară, în sensul că, pentru infracțiunea reglementată de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, nu poate fi constatat un prejudiciu de tipul celui pretins, ci, eventual, doar un profit nerealizat din exploatarea aparatului (Decizia civilă nr. 104 din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Craiova — Secția I civilă).

22. Prin urmare, date fiind rezolvarea diferită a chestiunii de drept și jurisprudența relativ minimă a instanțelor civile, care nu a dus la cristalizarea unei opinii consolidate a instanțelor, având în vedere potențialul dezvoltării unei practici neunitare la nivelul instanțelor penale, dar și al celor civile, este îndeplinită și condiția noutății.

B. Asupra fondului chestiunii de drept

23. În cazul exploatării jocurilor de noroc fără autorizație și fără licență de funcționare de către o persoană fizică sau

o persoană juridică, prejudiciul cauzat statului pentru încălcarea dreptului său de monopol îl reprezintă contravaloarea tuturor taxelor prevăzute de lege pentru obținerea licenței și a autorizației de exploatare (prejudiciul fiscal) și nu doar taxa anuală achitată pentru licență, precum și taxa de exploatare raportată la numărul efectiv de aparate exploatare.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la chestiunea de drept

24. Recurentul-reclamant ONJN a formulat punct de vedere, reiterând susținerile din cererea de recurs.

VI. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Prin Adresa nr. 1.293/C/1.953/III-5/2022 din 20 iunie 2022, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, nu se analizează practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care face obiectul sesizării.

26. Prin concluziile formulate cu privire la chestiunea de drept se argumentează că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă și se solicită admiterea sesizării și pronunțarea unei hotărâri în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1.385 alin. (1) și (3) din Codul civil, prejudiciul derivat din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, în forma în vigoare la data săvârșirii faptei (22 decembrie 2014), este prezumat de lege prin dispozițiile art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și ale art. 15 alin. (6) lit. a) și anexa la același act normativ.

VII. Jurisprudența națională cu privire la chestiunea de drept

A. Jurisprudența la nivelul curților de apel

27. În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (11) coroborat cu art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat curților de apel să comunice jurisprudența identificată în raza lor teritorială de competență cu privire la chestiunea de drept în discuție, pentru a fi avută în vedere în analiza condițiilor de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel cum aceste cerințe au fost decelate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Jurisprudența comunicată de curțile de apel este conturată de orientările jurisprudențiale prezentate în continuare.

28. Într-o orientare jurisprudențială, s-a reținut că prejudiciul cauzat statului prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 este prezumat de lege, fiind prevăzut de dispozițiile art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și ale art. 15 alin. (6) lit. a) și anexa la același act normativ. Această jurisprudență se regăsește la nivelul Judecătoria Lugoj (Sentința penală nr. 79 din 25 ianuarie 2022, Dosar nr. 2.778/252/2021, definitivă la 15 februarie 2022).

29. Într-o orientare jurisprudențială diferită, s-a reținut că, în interpretarea dispozițiilor art. 1.385 alin. (1) și (3) din Codul civil, prejudiciul derivat din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 nu este prezumat prin dispozițiile art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și ale art. 15 alin. (6) lit. a) și anexa la aceeași ordonanță de urgență, ci se calculează prin raportare exclusivă la numărul de aparate de jocuri de noroc exploatare fără licență de organizare sau autorizație de exploatare a jocurilor de noroc. Această jurisprudență se regăsește la nivelul următoarelor instanțe: Curtea de Apel București (Curtea de Apel București — Secția I penală, Decizia penală definitivă nr. 480/A din 27 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 7.014/236/2020; Curtea de Apel

București — Secția a II-a penală, Decizia penală definitivă nr. 827/A din 12 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 466/192/2018), Curtea de Apel Craiova (Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Decizia nr. 49 din 4 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.406/63/2019, definitivă prin Decizia nr. 2.187 din 26 octombrie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă) și Curtea de Apel Ploiești (Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă, Decizia definitivă nr. 88 din 1 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 9.150/281/2019) și Tribunalul Prahova (Tribunalul Prahova — Secția civilă, Sentința civilă nr. 2.827 din 5 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.150/281/2019, definitivă prin Decizia nr. 88 din 1 martie 2022 a Curții de Apel Ploiești).

B. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. Sub un prim aspect, în ceea ce privește calitatea de autor al faptei prejudiciabile, s-a reținut că nu poate fi primită interpretarea în sensul că, în condițiile în care organizator de jocuri de noroc poate fi numai persoana juridică, conform art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, activitatea de organizare și exploatare a jocurilor de noroc de către o persoană fizică, fără respectarea condițiilor legale de licențiere și autorizare, nu este susceptibilă de a produce un prejudiciu. S-a argumentat că o asemenea interpretare ar exclude *de plano* posibilitatea atragerii răspunderii civile delictuale în situația în care un subiect de drept desfășoară o activitate fără să îndeplinească cerințele legale necesare autorizării. Or, inclusiv în cazul faptei săvârșite de o persoană fizică, constând în organizarea și exploatarea de jocuri de noroc fără respectarea condițiilor legale de licențiere și autorizare, existența prejudiciului se analizează în condițiile art. 1.381 și art. 1.385 din Codul civil (Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă nr. 2.297/2021).

31. În jurisprudența identificată la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, atât în materie civilă, cât și în materie penală, s-a reținut că, în ipoteza săvârșirii de către o persoană fizică a infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, prejudiciul este reprezentat de prejudiciul efectiv produs prin aparatele de jocuri de noroc exploatare fără licență de organizare sau autorizație de exploatare, iar nu de prejudiciul eventual și virtual reprezentat de taxele aferente activităților din domeniul jocurilor de noroc în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și art. 15 alin. (6) lit. a) și anexa la aceeași ordonanță de urgență, raportat la numărul minim de aparate tip slot-machine necesar obținerii de către persoana juridică a licenței de organizare și autorizației de exploatare. În argumentare, a fost avut în vedere, în esență, faptul că o persoană fizică nu poate avea calitatea de organizator de jocuri de noroc, ci numai o persoană juridică, conform art. 6 alin. (1), art. 17 alin. (9) și art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 (deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă nr. 398/2021, nr. 1.228/2021 și nr. 2.187/2021; deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală nr. 3.187/2012, nr. 2.238/2013, nr. 29/2018 și nr. 3/2022).

VIII. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene

32. În materia jocurilor de noroc prezintă relevanță jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în domeniul libertății de a presta servicii prevăzute de art. 49 CE (în prezent art. 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene), respectiv Hotărârea din 3 iunie 2010, pronunțată în Cauza C-258/08, *Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd împotriva Stichting de Nationale Sporttotalisator*, prin care instanța europeană și-a reconfirmat jurisprudența potrivit căreia, în domeniul reglementării jocurilor

de noroc, statele membre dispun de o marjă foarte largă de acțiune. Totodată, în aceeași jurisprudență au fost fixate și criteriile la care instanțele naționale trebuie să se raporteze în contextul verificărilor privind aptitudinea reglementării naționale de a limita dependența de jocurile de noroc și de a preveni fraudă în domeniu, apreciind și că o legislație națională destinată să limiteze activitatea operatorilor de jocuri de noroc, în scopul limitării dependenței de jocurile de noroc și pentru a preveni fraudă, este, în principiu, compatibilă cu dreptul european.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Prin raportul asupra chestiunii de drept, întocmit conform art. 520 alin. (8) coroborat cu art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 519 din același cod.

X. Considerentele Înaltei Curți

34. Prealabil analizei, în fond, a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să verifice dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

35. Prin urmare, pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să se soluționeze în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența

legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să o soluționeze;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea, pe fond, a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

36. Verificarea admisibilității sesizării, din această perspectivă, relevă neîndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege.

37. Astfel, primele patru cerințe sunt întrunite.

38. Litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, titularul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, investit cu calea de atac a recursului, urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

39. Cauza care face obiectul judecării în recurs se află în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, investit să o soluționeze. Procesul are natura juridică a unui litigiu în materia răspunderii civile delictuale, de competența, în primă instanță, a Tribunalului Dolj, raportat la

valoarea obiectului pretențiilor deduse judecării (425.350 lei), conform art. 95 pct. 1 cu referire la art. 94 pct. 1 lit. k) din Codul de procedură civilă. Apelul declarat împotriva hotărârii primei instanțe se află în competența de soluționare a Curții de Apel Craiova, potrivit art. 96 pct. 2 din același cod. Recursul declarat împotriva deciziei civile pronunțate de această instanță se soluționează de instanța ierarhic superioară, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, conform art. 97 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

40. Referitor la cerința conexiunii între fondul cauzei și chestiunea de drept cu privire la care s-a solicitat lămurirea, și aceasta este întrunită, în contextul în care recurentul-reclamant, în susținerea întinderii prejudiciului pretins, evocă, pe lângă dispozițiile din domeniul răspunderii civile delictuale de drept comun, și pe cele ale art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și art. 15 alin. (6) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009. În opinia sa, aceste texte de lege constituie fundamentul juridic pentru care valoarea despăgubirilor convenite cu titlu de taxă aferentă autorizației de exploatare a jocurilor de noroc pentru aparate tip slot-machine ar trebui să se raporteze la numărul minim, prevăzut de lege, de mijloace de joc care pot fi exploatate de același operator economic (50 de aparate, în forma actului normativ în vigoare la data săvârșirii infracțiunii) și în absența căruia operatorul nu poate obține autorizația de exploatare, iar nu la numărul efectiv de aparate exploatate, inferior celui reglementat. Contrar acestui raționament, în fazele procesuale anterioare recursului, instanțele au considerat că prejudiciul cert creat recurentului se limitează la numărul de aparate efectiv exploatate de către pârâtă, în funcție de acest număr fiind stabilite și despăgubirile datorate.

41. Prin căile de atac exercitate în cauză, reclamantul a contestat interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale în evaluarea întinderii prejudiciului de către aceste instanțe.

42. Prin urmare, întrebarea preliminară, care supune dezbaterii identificarea unei prezumții legale în cuprinsul dispozițiilor normative din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, prezintă relevanță pentru soluționarea fondului cauzei, chestiunea de drept în discuție fiind de natură să lămurească întinderea prejudiciului disputat de recurent.

43. De asemenea, este îndeplinită și cerința ca, asupra respectivei chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

44. Din datele comunicate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

45. În ceea ce privește cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării, care reprezintă o chestiune distinctă de admisibilitate, în absența unei definiții legale a acestei noțiuni, verificarea îndeplinirii sale reprezintă atributul completului investit cu soluționarea sesizării, așa cum instanța supremă a decis în mod constant în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 4 din

14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 19 februarie 2019).

46. S-a statuat că cerința noutății este întrunită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu au dat încă acesteia o interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, de o anumită întindere sau consistentă.

47. Dispozițiile legale supuse interpretării Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au intrat în vigoare în anul 2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 fiind publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, modificările și completările ulterioare ale acestui act normativ nereferindu-se și la textele în discuție.

48. Din examenul jurisprudențial al hotărârilor judecătorești atașate prezentului dosar se constată că instanțele naționale s-au confruntat cu problema interpretării normelor juridice evocate în întrebarea preliminară relativ recent față de momentul intrării în vigoare a legii (perioada 2012—2013, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală nr. 3.187/2012 și nr. 2.238/2013), pronunțând, până în prezent, hotărâri definitive/rămase definitive sau aflate în faza recursului, privind problema întinderii despăgubirilor datorate ONJN, cu titlu de taxe aferente autorizației de exploatare a jocurilor de noroc în ipoteza exploatarea unui număr mai mic de aparate tip slot-machine față de cel prevăzut de lege (deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă nr. 398/2021, nr. 1.228/2021 și nr. 2.297/2021; deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală nr. 3.187/2012, nr. 2.238/2013, nr. 29/2018 și nr. 3/2022; Decizia penală nr. 960/2019 a Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie; Decizia penală definitivă nr. 480/A/2022 a Curții de Apel București — Secția I penală; Decizia definitivă nr. 827/A/2019 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală; Decizia nr. 49/2021 a Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, rămasă definitivă prin Decizia nr. 2.187/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă; Decizia nr. 104/2021 a Curții de Apel Craiova — Secția I civilă; deciziile penale nr. 1.463/2018 și nr. 215/2021 ale Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori; Decizia definitivă nr. 88/2022 a Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă; Decizia penală nr. 868/2020 a Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori; Sentința civilă nr. 2.827/2021 a Tribunalului Prahova — Secția civilă, rămasă definitivă prin Decizia nr. 88/2022 a Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă;

Sentința penală nr. 79/2022 a Judecătorei Lugoj, rămasă definitivă la 15 februarie 2022).

49. În condițiile în care, în legătură cu problema de drept ce formează obiectul întrebării preliminare, există deja o jurisprudență dezvoltată pe parcursul mai multor ani, atât în materie civilă, cât și în decizii prin care s-a rezolvat latura civilă în procese penale, inclusiv la nivelul instanței supreme, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că nu este îndeplinită condiția noutății acesteia.

50. Mai mult, din verificarea sumară a hotărârilor judecătorești pronunțate, cele mai multe dintre acestea fiind definitive, se constată că s-au conturat două opinii aparent contradictorii în interpretarea și aplicarea dispozițiilor menționate în sesizare, ceea ce creează premisele promovării unui recurs în interesul legii, conform art. 515 din Codul de procedură civilă, remediul nefiind cel al hotărârii preliminare, care are doar rolul de a preveni crearea unei jurisprudențe neunitare, iar nu de a o înlătura în cazul în care deja s-au pronunțat hotărâri definitive opuse.

51. Astfel, în esență, unele instanțe au considerat că prejudiciul rezultat din infracțiunea prevăzută de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 („desfășurarea fără licență sau autorizație a oricăreia dintre activitățile din domeniul jocurilor de noroc”) are natură fiscală, astfel încât titularului acțiunii i se cuvin taxele totale de licență și autorizare neachitate pentru numărul minim de aparate de tip slot-machine prevăzut de lege pentru obținerea autorizației (secțiile penale ale curților de apel Bacău și Craiova; Judecătoria Lugoj).

52. Dimpotrivă, alte instanțe au apreciat că prejudiciul cert constă în taxa de licență și de autorizare corespunzătoare numărului de aparate efectiv exploatate (Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel București; Secția civilă a Curții de Apel Craiova; Curtea de Apel Ploiești; Curtea de Apel Suceava; Tribunalul Prahova).

53. În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că nu sunt întrunite premisele necesare declanșării mecanismului de unificare prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, nefiind îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, prezenta sesizare urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă, în Dosarul nr. 7.467/63/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1.385 alin. (1) și (3) din Codul civil, prejudiciul derivat din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, în forma în vigoare la data producerii infracțiunii, este prezumat de lege prin dispozițiile art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (2) lit. b) pct. (i) și art. 15 alin. (6) lit. a) și anexa la același act normativ?”

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 31 octombrie 2022.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

judecător **GABRIELA ELENA BOGASIU**

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 463122